

Jiří Vyvadil: Nikdy nezapomínejte na skutečný důvod, proč Rusko vstoupilo do války

- CZ24 News | 17. února 2023

SVĚT: USA, jím vedené NATO vyvolává v části západního světa až fanatické nadšení a v druhé části odpor a nesouhlas. Odškrtněme si základní poznámku, že málokterá země vedla v historii tolik imperialistických nelegálních brutálních válek,, které byly v souhrnu stokrát drastičtější než dnešní invaze Ruska na Ukrajinu a všechny oběti - státy jsou stále víceméně v rozvratu : Afghánistán, Sýrie, Libye, Irák atd.

Přesto svoboda projevu i na názory, které Fiala a jeho represivní postihují by v USA nepřicházela v úvahu. A to se projevuje i ve vztahu k současné válce na Ukrajině... Autoři Michael Gfoeller a David H. Rundell otevřeně ve svém článku ze dne 16.2.23 uveřejněném na portálu Newsweek: Nikdy nezapomínejte na skutečný důvod, proč Rusko vstoupilo do války, to jasně dokazují. Přečtěte si tento článek s jedním dovětkem. Tyto názory postupně klíčí a dá se s jistotou očekávat, že se stanou jedním z hlavní bodů budoucí prezidentské kampaně.

-X- X- X-

Nikdy nezapomínejte na skutečný důvod, proč Rusko vstoupilo do války | Názor

Veřejná podpora zástupné války NATO na Ukrajině se opírá o tři často opakované předpoklady: ruská invaze byla neočekávaná a nevyprovokovaná, Ukrajina je sjednocený, demokratický stát a Ukrajina válku vyhraje. Na základě široce dostupných veřejných informací je stále zřejmější, že všechny tyto tři předpoklady jsou chybné. S blížícím se výročí začátku války máme v úmyslu diskutovat o tom, proč se tyto názory staly nebezpečně zavádějícími, počínaje závěrem, že chování Ruska bylo jaksi překvapivé.

Mnoho dobře informovaných pozorovatelů souhlasí s tím, že když studená válka končila, západní mocnosti ujišťovaly Sovětský svaz, že NATO nebude expandovat do východní Evropy, a že tento slib byl následně porušen. V únoru 1990 se ministr zahraničí James Baker setkal se sovětským vůdcem Michailem Gorbačovem, aby diskutovali o znovusjednocení Německa. Gorbačov poznamenal, že "je samozřejmé, že rozšíření zóny NATO je nepřijatelné," a Baker odpověděl: "S tím souhlasíme."

Jiní poznamenávají, že ruští vůdci včetně Gorbačova, Borise Jelcina a Vladimira Putina ve skutečnosti projevili zájem o vstup do NATO, ale byli ignorováni. V prosinci 1991 Jelcin napsal ministrům zahraničí NATO a vyjádřil naději, že Rusko by jednoho dne mohlo vstoupit do aliance. Krátce po nástupu k moci v roce 2000 se Putin zeptal tehdejšího generálního tajemníka NATO George Robertsona: "Kdy nás pozvete ke vstupu do NATO?" Odpověď zněla v podstatě nikdy.

Ano, NATO přidalo 14 nových členů a přesunulo se až k ruským hranicím v Pobaltí. Ano, v Rusku byli tací, kteří usilovali o užší vztahy s Evropou, včetně členství v NATO. Rusko však nenapadlo Ukrajinu jen proto, že Amerika souhlasila s obranou Albánie nebo že NATO odmítlo poněkud vágní požadavky Kremlu na vstup do aliance. To, co Rusko znepokojilo tak hluboce, že reagovalo vojensky, byla explicitní snaha vytrhnout Ukrajinu z oběžné dráhy Moskvy a přivést ji do NATO.

Ruské obavy byly ve Washingtonu dlouhodobé a dobře chápané. Naši velvyslanci jsou jedinci, kteří jsou nejlépe vybaveni k pochopení, analýze a vysvětlení motivů a záměrů zahraničních vlád. Po tři generace vysílali američtí velvyslanci v Moskvě jasná a důsledná varování před rozšiřováním NATO

do tradiční sféry vlivu Ruska.

Velvyslanec George Kennan vstoupil do zahraniční služby v roce 1925. Byl americkým velvyslancem v Moskvě během Trumanovy administrativy a architektem politiky zadržování, která přispěla k ukončení studené války. V roce 1948 napsal, že "žádná ruská vláda by neakceptovala ukrajinskou nezávislost" a že jakýkoli pokus o vytvoření nezávislého ukrajinského státu by byl "umělý a destruktivní".

Kennan, znepokojený rozšířením NATO v roce 1998, řekl sloupkaři *New York Times* Tomu Friedmanovi, že: "Myslím, že Rusové budou postupně reagovat docela nepříznivě... Myslím, že je to tragická chyba." Považoval za krajně nemoudré žádat bývalé komunistické země, aby si vybraly mezi NATO a Ruskem. V dopise ministerstvu zahraničí napsal: "Nikde se vynucování této volby nejeví zlověstnější a těhotnější s osudovými následky než v případě Ukrajiny."

Velvyslanec Jack Matlock byl kariérním důstojníkem zahraniční služby s dlouholetými zkušenostmi v Rusku, když ho prezident Ronald Reagan jmenoval velvyslancem v Moskvě. Když se objevil před senátním výborem pro zahraniční vztahy během administrativy Billa Clintona, prohlásil: "Považuji doporučení administrativy přijmout nové členy do NATO v této době za zavádějící. Pokud by měl být schválen Senátem Spojených států, může se docela dobře zapsat do historie jako nejhlubší strategická chyba od konce studené války. mohlo by to docela dobře podpořit řetězec událostí, které by vytvořily nejvážnější bezpečnostní hrozbu pro tento národ od rozpadu Sovětského svazu."

Velvyslanec William J. Burns byl nejvýznamnějším důstojníkem zahraniční služby své generace a nyní slouží jako ředitel CIA. Bushe a Baracka Obamy během administrativy George W. Bushe a Baracka Obamy radil, že "rozšiřování NATO, zejména Ukrajina, zůstává pro Rusko emocionální a neuralgickou otázkou. Strategické politické úvahy jsou také základem silného odporu Ukrajiny a Gruzie vůči členství v NATO. Pokud jde o Ukrajinu, tyto obavy zahrnují obavy, že by tato otázka mohla zemi rozdělit na dvě části, což by vedlo k násilí nebo dokonce, jak někteří tvrdí, k občanské válce, která by donutila Rusko rozhodnout, zda zasáhnout."

V memorandu pro ministryni zahraničí Condoleeazu Riceovou Burns napsal: "Vstup Ukrajiny do NATO je nejjasnější ze všech červených čar pro ruskou elitu (nejen pro ruského prezidenta Vladimira Putina). Za více než dva a půl roku rozhovorů s klíčovými ruskými hráči, od tahačů v temných zákoutích Kremlu až po Putinovy nejostřejší liberální kritiky, jsem ještě nenašel nikoho, kdo by považoval Ukrajinu v NATO za něco jiného než za přímou výzvu ruským zájmům."

Nicméně političtí vůdci NATO, přesvědčení, že značně oslabené Rusko nemůže vzdorovat rozšiřujícímu se vlivu Západu, pokračovali v podpoře vstupu Ukrajiny do aliance. Pod silným americkým tlakem generální tajemník NATO v roce 2008 oznámil, že Ukrajina nakonec vstoupí do aliance. V roce 2014 NATO aktivně podporovalo povstání na Majdanu, které svrhlo ukrajinského proruského zvoleného prezidenta Viktora Janukovyče a nahradilo ho proevropskou pro-natovskou vládou.

Až do vypuknutí současné války 24. února 2022 západní mocnosti důsledně odmítaly ruské výzvy k neutrální Ukrajině. Místo toho aliance opakovaně potvrdila právo Ukrajiny vstoupit do NATO a zavázala se k ještě hlubší bezpečnostní pomoci, obrannému plánování a sdílení zpravodajských informací s Kyjevem.

Vysvětlovat Putinovy motivy neznamena ospravedlňovat jeho činy. Bez jasného pochopení toho, proč Rusko napadlo Ukrajinu, však máme jen malou naději na vyjednání ukončení tohoto konfliktu. Jak by tato jednání mohla uspět, bude tématem další eseje.

David H. Rundell je bývalý vedoucí mise na americkém velvyslanectví v Saúdské Arábii a autor knihy Vision or Mirage, Saudi Arabia at the Crossroads. Velvyslanec Michael Gfoeller je bývalý politický poradce amerického Centrálního velitelství a člen Rady pro zahraniční vztahy. Sloužil 15 let v Sovětském svazu, bývalém Sovětském svazu a východní Evropě.

Názory vyjádřené v tomto článku jsou vlastní pisatelům.

J.V : Vše zlé je k něčemu dobré. Ať to nazveme jak chceme, je to světová hybridní válka Západu proti Rusku. Přes 50 zemí se spojilo finančně, dodávkami zbraní a sankčním imperialistickým nátlakem, aby donutilo Rusko k poslušnosti a to se podrobilo světovému uspořádání jediného hegemonu vzniklého po roce 1991. Po ekonomické stránce se ukazuje, že největší sankce v historii novodobého Západu zcela selhalo. U některých zemí to vypadá, že organizátoři sankcí dokonce dopadají hůře než předmět sankcí-Rusko.

Co ale je důležitější - a co zapadá - že samozřejmě nejde o Ukrajinu. Ta by zkolabovala do 14 dnů, kdyby pomoc Západu ustala. Jde o to, aby Západ ve své výlučné geografické doméně euroatlantického světa měl či neměl alespoň jednoho soupeře, který jeho hegemonistickému vidění bude oponovat. Tím jediným soupeřem je Rusko. Z logiky vývojových zákonů, kdy věci směřují k rovnováze a i z logiky historie :fatální porážka Napoleona, Hitlera a řešení všech barevných revolucí a válek (Čečensko, Gruzie, Moldávie) to vypadá na na jediný výsledek.

Z hlediska budoucnosti té malé části světa, tj Západu, který je sice bohatý, ale má pouhou miliardu obyvatel a ostatní části světa, kdy jen nejperspektivnější ekonomiky Čína a Indie mají 3 mld. obyvatel a rozhodně mají šanci předstihnout Západ, vývoj tohoto konfliktu předurčí celé zbývající 21. století. Naše malá zemička se za počáteční iniciativy Miloše Zemana snažila být mostem mezi Západem a Východem. Bohužel jsem se za této vlády stali jen proukrajinsky povykující periferií.

AUTOR: Jiří Vyvadil

[ZDROJ](#)